

předpisu druhého odstavce §: 7 zákona o podmíněném odsouzení do první stolice.

Čís. 1116.

Zločin dle §u 128 tr. zák. předpokládá bezprávné použití těla osoby druhého pohlaví k ukojení pudu pohlavního.

(Rozh. ze dne 15. února 1923, Kr I 231/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Kutné Hoře ze dne 30. prosince 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zprznění dle §u 128 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a uznal obžalovaného vinným pouze přestupkem dle §u 516 tr. zák.

D ů v o d y:

Přisvědčiti jest v podstatě stížnosti, pokud, dovolávajíc se §u 281 čís. 10 tr. ř., dovozuje, že zjištěný skutek nezakládá skutkové podstaty zločinu dle §u 128, nýbrž toliko přestupku dle §u 516 tr. zák. Zločin dle §u 128 předpokládá pohlavní zneužití, jež záležitosti musí v bezprávném použití těla osoby druhého pohlaví k ukojení pudu pohlavního. Takové jednání nelze spatřovati ve zjištěném plácání děvčeti po zádech a stehnách, převalení na lavici a na zemi, poněvadž, byť i vytrysklo z podrážděného pudu pohlavního, samo o sobě nevykazuje ještě, nechávajíc pohlavní neporušenost druhé osoby objektivně netknutou, rázu pohlavního zneužití těla jejího. Ve spojení se zjištěným necudným výrokem a obnažením údu jest však zmíněné jednání hrubým porušením mravopoctnosti, jehož způsobilost vzbuditi veřejné pohoršení dána jest tím, že spácháno bylo vůči nedospělému děvčeti za okolností, kde pachatel nemohl si býti přes svůj mdlý rozum nepovědom, že dojde ve známost širších kruhů. Bylo proto při správném použití zákona uznati obžalovaného vinným toliko přestupkem dle §u 516 tr. zák. a jest odsouzení jeho pro zločin dle §u 281 čís. 10 tr. zák. zmatečným.

Čís. 1117.

Zločin veřejného násilí dle §u 81 tr. zák. Násilným vztažením ruky jest každé jednání, jímž úřední osoba byla přinucena, by buď vynaložením vlastní síly přemohla odpor, zabraňující provedení úředního výkonu neb od výkonu upustila. Průvodčí vlaku jest úřední osobou, jde-li o zjištění totožnosti osoby, jež neposlechla jeho poukazů.

(Rozh. ze dne 15. února 1923, Kr II 89/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 10. prosince 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí dle §u 81 tr. zák.